

No hay peor ciego que el que no quiere ver

Tratando o a pretexto de contestar a mi artículo "¡Venga a nos, el Tu Reino!", "Diari de Tarragona" se extiende en divagaciones—ni áticas, ni oportunas, ni simplemente admisibles entre personas de fina sensibilidad espiritual—acerca de afirmaciones que gratuitamente me imputa y de otras que sólo por crasa ignorancia o por manifiesta mala fe y deliberado propósito de molestar, pueden tomarse en el sentido que "Diari de Tarragona" lo hace. Y como quiera que lo último no me es lícito suponerlo, he de concluir que mi contradictor se obstina, con terca reincidencia, en hablar de lo que ignora o de lo que no entiende.

Ignora, por lo visto, "Diari de Tarragona" que no pocas palabras y expresiones se emplean corrientemente en sentido figurado, harto distinto a las veces del directo y del etimológico. Cuando decimos de alguien que es un caballero, no solemos ciertamente aludir al deporte hípico, porque, para quien entienda de estas cosas, es obvio que puede ser muy caballero marchando siempre a pie, y que, por el contrario, se puede no serlo montando briosos corceles y sumptuosos automóviles.

Pues lo mismo ocurre, eruditísimo señor Director de "Diari de Tarragona" con la expresión "bien nacido". Quienes de serlo nos preciamos somos, precisamente por ello, incapaces de emplearla en la torpe acepción que V. quiere suponer. Y quienes además y por la Misericordia de Dios, somos hijos sumisos de la Iglesia, sabemos que desde el hospicio se puede ascender hasta el Solio de San Pedro, máxima dignidad sobre la tierra, y a la mucho más alta de cortésano del Rey de reyes en el Cielo.

Atribuirme otra intención tendrá (salvando siempre la de "Diari de Tarragona") todas las apariencias de lo que me guardare de calificar, como "Diari de Tarragona" hiciera de grosería de carretero, entre otros motivos por el respeto que los carreteros me merecen. ¿Acaso no pueden ejercer su profesión más honesta y decorosamente que muchos periodistas la suya? ¿Qué le han hecho los carreteros a "Diari de Tarragona" para que, haciendo mangas y capirotes de la justicia y de la democracia, los presente como prototipo de la ordinaria y de la grosería? Porque "Diari de Tarragona" no pretenderá que, cediendo al uso y a la costumbre, habló en sentido figurado, después de su farisaico escándalo por lo de "bien nacido".

Escándalo que, sea cual fuese el juicio que merezca al benévolo lector, es quizás lo menos inconsistente y falaz del largo arzuelo de Tarragona" me dedica. ¡Con decir que, desde sus primeras líneas, me compara con los Santos Padres de la Iglesia, afirmando que ni éstos ni mi artículo pueden convencer a nadie que no esté ya convencido! A quien no convencerán fácilmente, no éste mi pobre artículo, segundo y último de la serie, sino ni aún los mismísimos Padres de la Iglesia, es a quien previamente esté decidido a no dejarse convencer; a quien, como "Diari de Tarragona", arrogándose la autoridad que a aquellos niega para interpretar la Sagrada Escritura, tome de ésta únicamente y a su modo lo que conviene a sus designios, a la manera de los ricos avarientos que predicen resignación a los humildes y se olvidan de que la caridad es la virtud básica del Cristianismo; los Juanes de Robles que hacen los hospitales después de haber hecho los pobres.

Con la misma sinrazón que "Diari de Tarragona" niega competencia a los Padres de la Iglesia, podrá negarla a los Pontífices que concedieron indulgencia plenaria a los cruzados que morían luchando contra los infieles en Tierra Santa; lo cual no parece ciertamente una condenación absoluta de la violencia. Como puede negar santidad a los santos guerreros que subieron a los altares con la espada al cinto: a Esteban de Hungría, a Luis de Francia y a nuestro glorioso Fernando de Castilla; lumbreras del Santoral que, si no alcanzaron la gloria exclusivamente por méritos de guerra, como impíamente dice "Diari de Tarragona", menos encontraron en ellos un valladar que les cerrase el camino del Cielo.

Pero el mansísimo "Diari de Tarragona" no gusta de que se gane de este modo. Se encandila con los mártires cristianos que morían sin defenderse y nos brinda su ejemplo para que, a él y a los suyos, les dejemos libre el campo. ¡Gallarda guisa de concebir la lucha! Para zaherir y maltratar impunemente a la Iglesia, lo más expedito y seguro es maniatarla previamente, como los sayones maniataron a Cristo antes de azotarle. Porque horroriza pensar en un "mane thecel phares" que interrumpa el regodeo del festín, y hace temblar las carnes la visión, no recogida por "Diari de Tarragona", del Hijo de Dios arrojando a tralla-zos a los mercaderes del Templo y desbaratando sus inmundos y lucrativos trapicheos.

JOAQUIN DE QUEROL.

Las Cortes y la calle

La semana pasada se anunciaba como movida, de cambios políticos y de dificultades extremas para buscar una normalidad que no se vislumbraba por parte alguna.

El Gobierno del Sr. Lerroux, lleno de vacilaciones, sin saber si tirar por la izquierda o por la derecha, está sumiendo al país en una desconcertante incertidumbre, que se intensifica a medida que pasan los días sin desembocar en una situación clara y duradera.

En toda una semana parlamentaria, aparte de la interesante proposición del diputado tradicionalista

ta señor Comin, no se ha hecho nada útil; se ha pasado discutiendo el traspaso de los servicios de Salud, de Gobernación a Trabajo. Y conste que absolutamente nadie había notado que los mencionados servicios estuvieran más indicados en este o aquel ministerio.

Pero nuestros políticos, tanto los monárquicos como los republicanos, éstos con menos competencia y preparación que aquéllos, quieren dejar algunas huellas de su paso por los ministerios, y como no tienen iniciativas propias, ni son capaces de hacer frente a una verdadera

reorganización de los servicios del Estado, esta reforma la echa de menos todo el que tiene alguna relación con los centros oficiales, se dedican a cambiar los nombres de las dependencias y direcciones generales, y a esto le llaman reformas.

Si las Cortes continúan como hasta aquí haciendo una labor negativa, y esto en circunstancias como las actuales, cuando el paro obrero crece, están por hacer las leyes Provinciales y Municipales y tantas otras precisas para el desenvolvimiento de la riqueza nacional.

La calle comienza a sentir asco por unas Cortes que no hacen nada, y lo poco que hacen es contrario al sentir de ella. El plan de trabajo propuesto por el Sr. Alba, a pesar de ser interesante y necesario, no puede ser acometido si alterarlo con el programa que las derechas llevaron a las elecciones. El presidente de las Cortes para nada tiene en cuenta que los diputados de derechas tienen compromisos que no pueden postergar so pena de caer en falta con sus electores y con su conciencia.

No estamos conformes con el régimen parlamentario, creemos que un pueblo no puede progresar ni quitarse el yugo de la miseria mientras esté encadenada su suerte a una Asamblea de 500 señores muy respetables, pero sin fuerza moral ni capacidad para resolver los problemas.

Pero en la calle se va extendiendo la impopularidad del parlamentarismo, crece por momentos la creencia de que solo en una cámara corporativa se pueden afrontar los problemas con posibilidad de éxito.

Los que menos creen en el Parlamento son los que más le defienden. Así vemos ahora que los que no hace mucho decían que fuera de él no había nada, se vuelven airados contra estas Cortes porque les son contrarias y piden su disolución para hacer unas elecciones con chanchullos, pucherazos y toda clase de atropellos.

La calle pide un ritmo más acelerado en las cuestiones de gobierno, exige que las Cortes se dejen de burlas y personalismos y acometan con urgencia y talento la solución de los problemas que se agravan por días ante la pasividad del Gobierno del Sr. Lerroux.

EMIGDIO MOLINA.

La muerte del gran escultor José Llimona

Ayer, por la mañana, a las cinco y cuarto, falleció, tras larga y penosa dolencia, sobrellevada con gran serenidad de espíritu, el ilustre escultor don José Llimona Bruguera, quien hasta el último momento ha sido atendido solícitamente por sus familiares y su íntimo amigo el doctor Bernardas.

Cataluña entera se siente profundamente emocionada por la pérdida de tan insigne hijo, de cuyo gran talento quedan valiosas obras, y esta permanencia viva del recuerdo a través de los tiempos, perdurará más y más la buena memoria del que dedicó su vida entera al arte y a la mayor gloria de su tierra nativa, cuyo nombre paseó triunfalmente con sus producciones, no tan sólo por España, sino también por el extranjero, mereciendo que una nación tan artista como Italia le honrara con una de sus más distinguidas condecoraciones.

Reverentemente nos inclinamos ante los restos del gran artista desaparecido.

NOTICIARIO BREVE

Intentos de robo en el Juzgado de Bayona. El juez instructor ha recibido varios anónimos.

Visita inesperada a Budapest del subsecretario italiano de Negocios Extranjeros.

En Berlín suponen que Italia, Austria y Hungría han llegado a un acuerdo y que se va a restaurar el trono de los Habsburgos.

Espléndidas solemnidades en Roma con motivo de la Beatificación del Padre Claret.

El Papa hace un llamamiento a la unión de todos los españoles para defender el mayor de los bienes.

Los Soviets aumentan incesantemente sus efectivos guerreros de mar y tierra.

Norteamérica concede a España un considerable aumento en los envíos de vinos y licores para el cuatrimestre en curso.

En Madrid, se celebró un acto

público que se intentó perturbar, con motivo de la constitución del Bloque Patronal.

El subjefe de la CEDA ha dicho que este grupo ha roto con el Gobierno y que se impone la crisis total.

El señor Lerroux en San Rafael se entrevista con varios ministros y hace interesantes declaraciones a los periodistas.

Lerroux no ve la necesidad de cambiar el Gobierno. Si algún ministro no está conforme tiene el camino libre para marcharse, dice.

El personal de Correos, enemigo de la huelga.

Gil Robles dice que el Gobierno está agotado.

Los estudiantes católicos piden un plebiscito para que la masa escolar manifieste su opinión sobre el monopolio de la F. U. E.

Ha dimitido de su cargo de Comisario el señor Ramón Amat.

PARTICULES

EL SOLC

Farem un solc damunt la terra dura.

No al podrem fer damunt la MIQUEL MELENDRES, pvre.

No n'encerta cap

"Diari de Tarragona" está de pena. De vegades es propuesta tirar la aigua al seu moli i només hi porta el descrèdit i la desconfiança.

Ahir publicava a primera plana un comentari fent veure que els mestres estaven mal pagats 40 anys enrera, per treure'n la conseqüència de que ara tot es fa bé i els mestres cobren fins a l'últim cèntim.

Doncs no, senyors del "Diari".

Precisament, els mestres no cobren fa 40 anys perquè depenien dels Ajuntaments.

I fou justament un monàquic, el comte de Romanones, el qui els deslliurà de l'arbitrarietat i absolutisme dels Ajuntaments considerant-los funcionaris de l'Estat. Des d'allavors l'Estat ha complert perfectament les seves obligacions.

No ho han fet pas així els Ajuntaments, els quals tant en temps de la monarquia com en els de la República, no han estat al corrent de les atencions per l'ensenyament.

Podrien citar més de quaranta Ajuntaments de la ex-provincia de Tarragona que deuen als mestres sis, vuit, vint i trenta mesos de gratificació per casa. Devem exceptuar, en honor a la veritat, a l'Ajuntament de Tarragona. Però no podem dir el mateix de Tortosa, Reus, Montblanc i molts d'altres.

No ha estat pas encertat "Diari" endegant la culpa al règim monàquic, perquè també en temps de la República continuen certes coses igual o pitjor que abans.

Cos Médic de l'Hospital de St. Pau i Sta. Tecla

Segon cicle de conferències

FEBRÉ DE MALTA

El dissapte passat, dia 24, al Departament de Radiologia de l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla, i a les deu de la vetlla, tingueren l'anunciada conferència del doctor Agustí Pedro i Pons, segona lliçó del Cursat monogràfic de la febre de Malta, organitzat pel Cos Médic de l'Hospital.

Per bé que aquesta segona lliçó no tenia més ni menys importància que la primera, en cap dels seus aspectes, es constata un augment en el nombre — ben afalagador, per cert, a la primera — de concurrents, cosa que l'exèct que va tenir aquest Segon Cicle de Conferències entre els metges locals i comarcals.

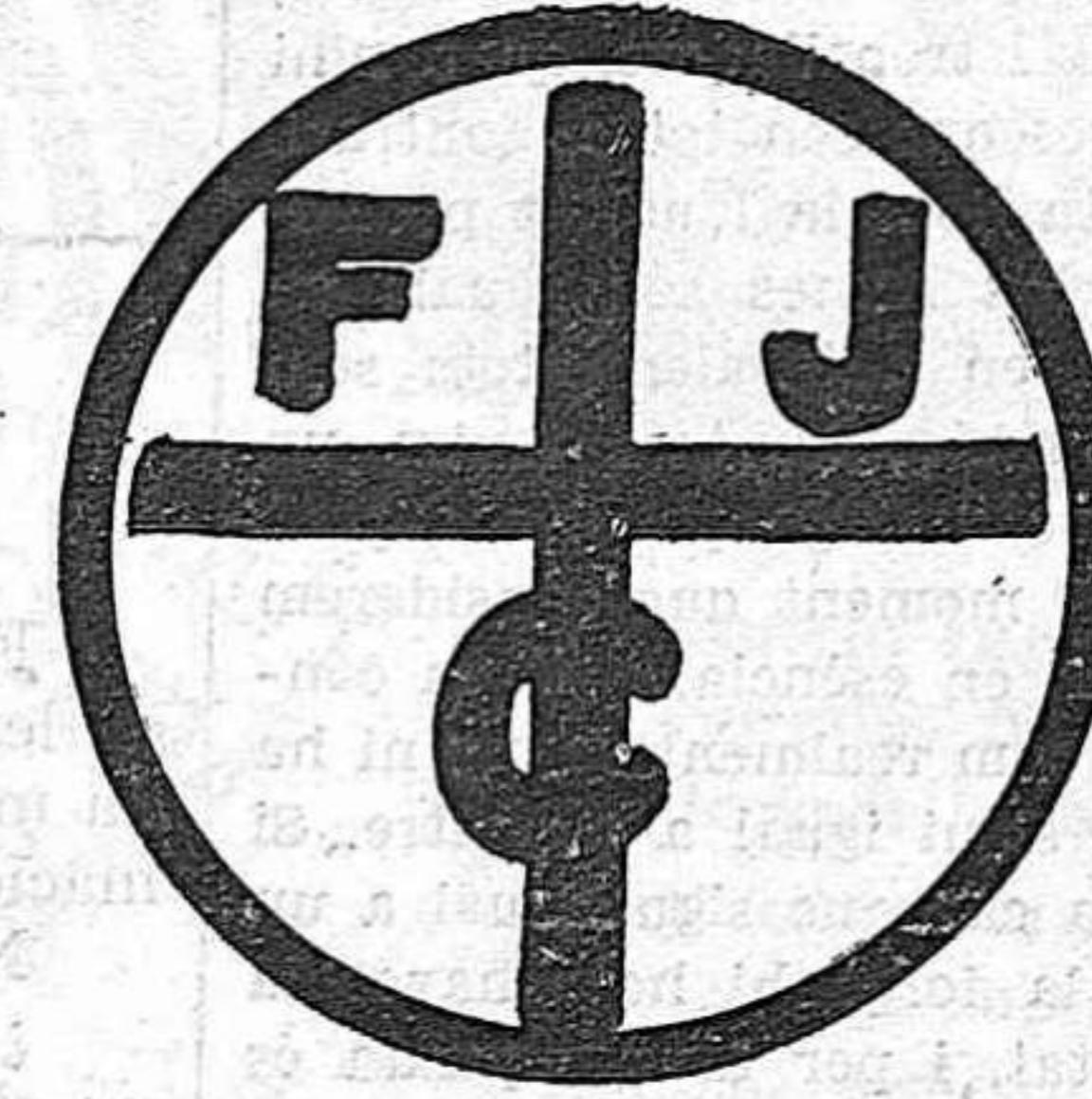
El doctor Pedro i Pons, feu un estudi acabat del diagnòstic clínic i evolució de la febre de Malta, objecte de la seva conferència, i sobre tot estengué les seves consideracions de mestre sobre les alteracions vertebrals en la febre de Malta, que exposà d'una manera completa i brillant. L'estudi d'aquest aspecte — un dels menys coneguts — de la simptomatologia varia i difusa d'aquesta malaltia fou acompanyat per la projecció de nombroses diapositives de radiografies i de l'exàmen directe d'altres radiografies sobre la negatoscop.

La nombrosa i distingida concurrencia que omplia la llarga nau del Departament de Radiologia, aplaudí com calia el notable treball del conferenciant i s'escampà, la seva gran majoria, complagudissima, carreteres enllà cap als pobles d'on havia vingut.

Pel dia 10 del mes entrant està anunciat la tercera lliçó d'aquest Cursat que tan interès a desvetllat, que anirà a càrrec del Dr. Lluís Sayó, i el tema de la qual és "Diagnòstic diferencial de la Tuberculosis generalitzada i les Septicèmies melitocòiques".

AUDAX!

Portantveu del GRUP "AUDAX",

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 17

DIMECRES, 28 de Febrer de 1934

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos. TARRAGONA

UNA PREGARIA

Pels que viuen en l'"ostracisme"

Vaig a parlar-vos avui, per tal de que us en compadiu, — i ho dic amb sinceritat, — d'un tipus de jove catòlic molt corrent a Catalunya, del qual no deuen esperar-ne res les organitzacions cristianes, o millor dit, particularment parlant, no deu fer-s'hi la més petita de les illusions, per ara, la Federació de Joves Cristians.

Si examinem bé el caràcter fred de la pluralitat dels joves catalans, no ens oferirà tanta sorpresa, l'existència en la nostra terra de tants i tans joves que desconeixen que a més de practicar hom ha de propagar, amb intensitat i constància, els ideals que abrinden el seu esperit.

No anem a planyer-nos de la falta de braó dels que es diuen enemics nostres. Cal però, que plorem davant la indiferència que per les nostres coses senten, — o millor dit, per l'abrandament que deuen de sentir, — aquests que ens són companys d'ideari, però que ni tan sols sotscriuen les nostres propagandes.

La seva immensa majoria, si són preguntats per les seves activitats dintre les organitzacions cristianes, no quedaran sense paraules. Quasi tots han sigut socis d'aquesta o aquella altra Associació de joves i potser encara en la actualitat en són els seus més puntuals pagadors de mensualitats.

I res més. Heus ací totes les seves úniques activitats — si activitats s'en poden dir, — de propagandistes.

Si som justos, donarem a aquests joves el cognom d'ambiciós. Són cristians i segueixen amb fidelitat les ensenyances de Crist; però nosaltres per Crist, exigim més. Cal que a més de practicar individualment, anem a la conquesta dels indiferents i dels que a cada paraula i a cada obra, reneguen de Déu, sols perquè el desconeixen.

Fixem-nos en Jesucrist fet Home, que no procurà el bé propi; es sacrificà per a la salvació de tots nosaltres, ensenyant-nos les seves doctrines.

No us horroritzeu. Aquests joves, per la seva bondat, que tan aparentment demostren des de l'Església endins, davant del poble fidel, són els que estan més "ben vistos".

Sentireu, al passar algun d'ells per la vora vostra, que us diu una vellera:

—Es un sant!...

Però, repetixo, nosaltres exigim més. Es davant dels nostres enemics, després d'ésser burlades les doctrines que amb l'espiritu abrasat, haurà explicat un dels nostres propagandistes, on hem de poguer escoltar de boca d'un indiferent:

—Es un sant!...

Heus ací, el vertader apostolat.

EDITORIAL

DUES DATES

L'èxit de la Federació de Joves Cristians de Catalunya arreu de moltes contrades de la mateixa és indiscutible, adhuc en algunes ultrapassa les esperances concebudes. Podem, però dir, ara per ara, lo mateix de les nostres?

La Federació, pels ideals de recristianització que l'emprenen, i pel fi de millorament espiritual dels joves a que tendeix, en moltes bandes és ferventment admirada, en altres ja ha sigut combatuda, però en les nostres, i més concretament a Tarragona, resta per dissot encara un bon xic ignorada.

El grup "Audax", son únic representant fins ara, aspira a que l'obra de la Federació sigui en nostre ciutat reconeguda i intensament viscuda.

Plens — ho reconeixem — més de desigs que de realitats, recollats, ultra la confiança en Déu, gairebé exclusivament en el suport del nostre entusiasme, desfent recels i vencent resistències, aspirant a desplegar-hi a tot vent i mantenir-hi dreurera, amb tot lo que ella significa i representa, la senyera ja gloriosa del Fejocisme.

El dia 8 del proper mes d'Abril, ajudant Déu, ens serà benedida la bandera, que ha d'ésser concréció de les nostres aspiracions, símbol dels nostres anhelos i programa del nostre ideari. I amb ella, en virtut de la força de la gràcia que des del cel li serà donada, ultra consolidar la formació propria, ens llençarem sense defallència a la conquesta i formació pròpia i aliena.

Amb l'esperit que a la mateixa informa intentarem als que, i són tants! caninen a les fosques, i aventarem la cendra que cobreix l'esperit d'aquells, el ble dels quals encara fumeja.

A les noves generacions presents i principalment a les futures els hi marcarem noves rutes, i amb els nostre exemple mostrarem a la joventut els únics camins de l'engrandiment que la faran digna de la mateixa.

Tots havem de fer honor a aquesta conjura sagrada, però ens precisen, ens fan falta les aportacions de la joventut que ens volteja.

Joventut, joves de Tarragona, sobretot els qui espiritual i intel·lectualment vulguéu ésser de més sclència, afineu la vostra sensibilitat i sentiu la responsabilitat de la present hora. Abrançem la flama de l'ideal puríssim que ens exigeix el retrobament espiritual propi, i la conquesta del poble allunyat tantíssim del Crist i de la seva Església. I si a alguns no els fos suficient la convicció del deure per a llençar-se a la palestra, que s'emmillori i prengui exemple d'aquesta joventut ardida i ambiciosa que escampada arreu de Catalunya, en íntim unió d'esperit i comunitat d'ideals treballa pels ideals nobilitissims propis de l'Acció Catòlica, i que es prepara, després d'haver celebrat ja jornades glòries, per a aplegar-se en magnífic Congrés a Barcelona el dia 22 d'Abril, que ha de fer vibrar a tot Catalunya d'intensa emoció i joia immensa.

El dia 8 d'Abril a la nostra ciutat, i el dia 22 del mateix a Barcelona són dues dates que la joventut de Tarragona té el deure de que siguin força reixides.

Recordo unes paraules d'un Rd. Pare de la perseguida Companyia de Jesús, que en la seva predicació quaresmal, en la nostra Catedral Primada, alentava als fidels a portar altres persones a escoltar la veu Divina; sobretot, aquelles que més separades vivien de les doctrines de l'Església.

Aquesta és la més fruitosa propaganda de la Fé. Obtenir la bondat individual, procurant el bé espiritual del proïsme.

No us aparteu de les nostres organitzacions.

Sobretot, afavoriu el Fejocis-

me que és l'Associació Catòlica que amb més braó es llença a la conquesta de la massa.

No us mostreu freds, companys d'ideari, mirant la Federació. Es dintre els nostres Grups, davant l'indiferentisme de molts, on tindran una valor positiva, immensa, els vostres bons exemples

Si ets, apreciat lector, dels freds d'esperit, et compadeixo.

Si al contrari, et mostres abrandat pels ideals de Crist, pels que viuen en el desterro, oferim, amic meu, una pregaria.

Joan Juncosa i Panadés.

La festa de St. Tomàs d'Aquino

S'acosta la festa de Sant Tomàs d'Aquino, Patró dels Estudiants Catòlics. Els que ho siguin, i no ens enganyem en creure són la majoria, estem segurs, que igual a millor, que anys anteriors voldran honrar-lo.

Estudiants, honoreu la virtud i la pietat que no es contraposen a la ciència, doneu testimoni de la vostra fe, retent homenatge a qui sapiga agermanar-la ten perfectament a una no igualada sabiduria.

Recorda't jove, d'assistir en aquest temps de Quaresma a la predicació de la paraula de Déu, però sobretot no t'oblidis que del 12 al 17 de Març es donaran exercicis espirituals per a homes i joves.

Som de la F. J. C. de C.

Som de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. Volem ésser Acció Catòlica estricta. Sembra que això digui ben poc, però verament diu i significa molt.

Som joves, i acceptem plenament la responsabilitat que ens donen, Tots els homes, des dels dretans, passant pels centrists, fins als més esquerrians, han manifestat que el pervindre del món, que aquest anys interrogant de l'esdevenidor, l'han de resoldre els joves, i amb tal creença tots agonbenen les forces i energies, per a dedicar-les a la conquesta nostrada. En veritat és una manera de demostrar llur impotència.

Som cristians i d'Acció Catòlica. Això davant dels terrabastalls que es succeeixen, davant d'aquest troncament dels més scilids fonaments de la Societat i per tan dels homes, davant de tantes burles, persecucions, vol dir encara molt més. Vol dir que amb amor, aplaçant tota mena d'odis i rancures, curant els mals que nosaltres mateixos creem, cercant les solucions adients i precises; hem d'anar a la renovació del món, hem de fer aparéixer de bell nou l'Iris de l'esperança, hem de fer rutillar altra volta per l'espai un Sol justicier, esplendent i joiós, missatger de pau i benaventurança, davant del qual els cors dels homes, com poncelles de clavell, esclatín tots alhora, enllairats i agermanats en Crist, amb la rogent i càlida flama de l'amor.

No som, no podem ésser com el materialista alemany Ludwig Bauer, que respecte el món actual diu "encara que no havés comés altre falta que la de crear el proletariat actual, tan sols per co ja mereix la pena de sa extinció".

Nosaltres no volem com els socialistes, extingir-ho tot. Volem edificar-ho de bell nou, treient lo dolent, deixant lo bo i posant-n'hi més.

Volem que aquest proletariat, surti d'una vida sens esperança. El volem arrancar de les urpes, de qui no més aprofitant-lo per ses fins, els omplena de enveja i odí. El volem aixecar, portar-lo amunt, alliberar-lo del grosser materialisme, fer-li sentir la idealitat, i mostar-li tots els homes com a germans.

I als de dalt, i gualment. Fer-los girar la vista envers els de baix, fer-los-hi mirar les penes, privacions, misèries i omplenant-lo d'amor cristian dir-li: "Mira, és germà teu. Com a germà compleix".

I és aquesta l'única solució. Ja l'insigne historiador anglès, un dels millors del món, En Hilari Belloc,

diu: "Continua essent històricament veritat, que l'edifici europeu, aixecat damunt els nobles fonaments de les antiquitats clàssiques, bastit per l'Església catòlica i que per ella subsisteix encara, està en completa concordança amb Ella, i que només pot viure dintre el quadre d'ella. Europa tornarà a la Fé o pereixerà". Major concisió i claritat respecte a la solució de la crisi mundial crec que no pot ésser: "Europa tornarà a la Fé, o pereixerà".

I ara bé, els encarregats d'estendre la Fé per arreu, els responsables de fer-ho? qui són, sinó nosaltres?

Ah! la nostra responsabilitat és major del que sembla. Hem d'estendre la Fé, i això requereix que els propagadors siguem bons, actius i exemplars. Lo que prediquem, hem d'ésser els primers en començar. El Dr. Hilari Belloc, Consiliari General de la F. J. C. de C., ja va dir en una seva conferència: "Nosaltres no venim a fer revolucions, no pensem en cops d'Estat, però si, volem transformar, cristianitzant-la; és un deure el compliment del qual ningú no ens pot impedir. Som acció catòlica estricta; i per això ens mouem sempre en el seu pla elevat, sota la inspiració jeràrquica. Nosaltres excluem tot lo que sigui ferment d'odis. No volem altres armes que les que Jesús llegà als seus Apòstols: la fe, la persuasió i el bon exemple, i si cal, sabrem pujar al Calvari, però estem segurs que amb el nostre sacrifici, planterem la creu de Crist al cor dels nostres homes coniutadans".

Ja es veu doncs que anem a cumplir, amb una tan difícil com agradicable missió: entronitzar a Crist en el cor dels homes. Per ço ens llencem a la conquesta dels altres joves, viamants en més camins. Primer, refutant procurarem desfer-los llurs prejudicis i creences hipotètiques. Després amb goig pregó, els hi ensenyarem el camí que mena a Crist, espinós i pedregós, però afilarat amb les més fines i subtils essències de l'espiritualitat. I un germà més!

La missió de la F. J. C. de C. es penosa, lenta, però sublim. I aquella pensat i lentitud, la corregirem si per ella trabellessim més; si per ella, tothom, s'hi interessés una mica més. Enllairem doncs tots els cors, abrandem-los d'entusiasme jovenívol, omplenem-los d'amor cristian i tots junts diem: Endavant!

JOSEP CUSIDÓ.
Del tercer curs preparatori al Magisteri

La desigualtat social

Res més innegable, controvertit amb tot per molts, que la desigualtat social dels homes. Es còpia de la Naturalesa. Vegem sinó els arbres. Diferents de naturalesa, són

també desiguals en qualitats. Uns drets, altres drets, uns de vida més, altres ufanoosos i vida abundant.

Els homes igualment, sinó en essència tenen i han de tenir llurs diferències qualitatives.

Evidents en la part física no són menys paleses en la moral. Entre ells n'hi ha cap que se sembli? Cal

convindre que no. Uns són austers, estudiós i treballadors, quan n'hi ha d'altres que són tot el contrari.

Es justa doncs la igualtat pretesa? No. Els homes són iguals en esència i en naturalesa, tots som animals racionals, tots tenim un ànime que acompaña el cos, però des de el moment que considerem l'home no en esència, sinó en concret, tal com realment és, no ni ha cap que sigui igual a un altre. Si no ni ha cap que sigui igual a un altre a la força hi ha d'haver la desigualtat, i per tant, aquesta és natural.

Dins la societat no trobarem mai dos homes que tinguin igual salut, força, alçària, costums, inclinacions i caràcter, i afirmar-ho altament és afirmar lo absurd i negar lo inegable.

Avui per avui constatem doncs el fet de la desigualtat social humana, altre dia en deduirem les conseqüències.

PERE BARGALLO PERELLO.
Del quart curs del Magisteri.

VIDA AVANTGUARDISTA

Avantguardisme

Es el somni dels dirigents de l'Avantguardisme fer reflorir en les llars l'espirit cristian de nosaltres avis; i per lograr-ho no hi ha mitja mes útil que donar a l'infant una màxima i acurada formació religiosa.

No és estimat allò que no es coneix?

Perquè es despectat Jesús i la seva llei i la seva obra? Perque no s'el coneix o se'n tenen coneixements falsos. Es per aquest motiu que dins l'Avantguardisme són emprats tots els mitjans possibles per fer que l'infant coneixi a Crist, la seva vida i la seva obra; en l'assistència diària al Catecisme, en els cercles d'estudis setmanals, en Conferències, en les reunions mensuals i en la lectura de bons llibres; seguint-se d'aquí un gran amor vers la seva Persona i a mes gran estimació; desig mes gran de coneixer-lo més i millor portant una vida mes i mes cristiana.

Els Avantguardistes, diu l'article 9 dels estatuts, desplegaran una vida de pietat tan intensa com possible sia ne els actes centrals de la Litúrgia Cristiana: Santa Missa, dominical obligatòria, Communió freqüent i devoció a la Mare de Déu. Mitjançant les reunions i cercles d'estudis procuraran adquirir una formació litúrgica i catequística intensa.

L'article 8 diu: "Els Grups estan sota la direcció d'un Rnd. Consiliari". Lo qual es una garantia per a llur formació i direcció.

A mes, l'Avantguardisme, basant-se en l'antic principi, te cura també dels cosos dels infants fomentant la cultura física noble i gràfica. Té establertes les Seccions d'esport, excursionisme, dramàtica, cantaires i biblioteques de formació i recreatives.

Amb la bona formació rebuda en els catecismes i en els rengles de l'Avantguardisme, es troba ja l'infant en un altre vida; no es ja un infant, es un jove. Jove ple del mes noble ideal, que es Crist.

Sans i forts d'ànima i cos els infants d'avui, seran els homes que el dia de demà sabran redreçar-se per fugir del llot del vici i de llurs passions, i constituiran l'exèrcit fort i disciplinat de l'Acció Catòlica que és el que ha fet brillar en nostra Pàtria i en el món enter, la nostra divina Senyera, la Santa Creu Redemptora.

RAFEL ROS.

fent-ho tots amb molt d'encert.

Altes al Grup. — Han sigut admesos com a Avantguardistes del nostre Gdip, els companys:

Antoni Fàbregas, i
Horaci Centellas.

Benvinguts siguin!

UN CASALISTA.

GRUP "CARITAT"

El dia 4 del present, tingué lloc la inauguració del Grup d'Avantguardisme "Caritat" en aquesta ciutat. Aquest Grup ha nascut a l'escalf dels joves que constitueixen el Grup de Fejocistes "Audax". El seu mateix estatge social els empara, i en són alguns dels seus militants, els dirigents. Ha estat format amb infants de la Sala Parroquial de Sant Joan Baptista.

La inauguració es féu amb un dia de complet recés, practicant-se els següents actes: Missa i Comunió; Meditació; Examen i Visita; Via-Crucis; Meditació; funció religiosa amb Exposició del Santíssim i Benedicció. Les Meditacions les feien: la del matí, el Rd. A. Perera, Consiliari del Grup "Audax" i la de la tarda el Rd. Josep M. Domingo, Director de la Sala Parroquial de Sant Joan Baptista.

Després tingué lloc la reunió setmanal i cercle d'estudis.

A tots els actes hi assistiren tots els infants que integren el nou Grup.

La Junta directiva del mateix està composta dels següents càrrecs i noms:

President: Manuel Ollé.
Sots-president: Pere Casas.
Secretari: Fausti Ascaso.
Tresorer: Francesc Martín.
Vocal: Salvadó Català.
Delegat d'esports: Josep Piqué.

PROXIM RECES

Es celebrarà amb els actes acostumats el dia 11, tercer diumenge de març.

CERCLE D'ESTUDIS

Té lloc tots els diumenges a les sis de la tarda, i s'hi tracten interessants temes, i a continuació hi ha sessió de projeccions.

Per al present mes està fixat un concurs en el que seran premiats els tres millors treballs sobre el tema "Què significa que Jesús és Redemptor".

Recomanem als pares que veraderament s'interessen per llurs fills, prenguin nota d'aquestes activitats avantguardistes.

Secretari

Grup "Casal Catequís"

Recés mensual. — Es celebrà en la Parròquia el 28 de Gener. Fou donat per Mn. Miquel Melendres, Director del Grup i hi assistiren tots els Avantguardistes.

La vetllada del Casal. — Amb un èxit esclatant, celebrà el "Casal" en el "Teatre Metropol" la seva primitiva vetllada.

Nosaltres, cal que parlem d'una ranera especial de "La Tempestat", sainet en un acte, representat admirablement pels Avantguardistes.

Per a donar idea de lo escollit dels xistes i de la humorisme i acuditissima actuació dels personatges, sols direm que en diversos paragraphes de la representació, calgué fer uns "compasos d'espera", per tal de que el públic, que era selecte i nombrosíssim, "apaivagués" les seves riallasses.

Actuaren: el diminut Blasco, Corbeton, Borda, Rosell, Aleu, Vilà,

Telesforo, Vidal i Lobo, que repetirem — per honorar la veritat — ho feren estupendament.

Cal remarcar, però, les distincions en la representació dels seus respectius papers: Aleu, de Metrófones, Corbeton, de Piperacina, Blasco, de Mastega-autobusos i Rosell, d'Empresari.

Esperem, i ho diem amb sinceritat al felicitar als "artistes" i organitzadors de la vetllada, poderne veure una "reprise".

Triduum. — Els Avantguardistes del nostre Grup, assistiren al Triduum d'homenatge a Jesucrist Sacramentat que es celebrà en les passades festes del Carnaval, en la nostra Catedral Primada.

Cercle d'Estudis. — Ha seguit seguint celebrant tots els diumenges, el Grup "Casal Catequís", la reunió setmanal del Cercle d'Estudis, parlant els companys: Hermenegild Heras, Miquel Rosell, Pau Balcells, Agustí Lobo i Ernest Vidal,

Esports i Jocs

Basquetbol

SEMPRE ENDAVANT

Podem constatar en el nostre nombre d'avui, cinc noves i merecudíssimes victòries del nostre "cinc".

Amb el cor vessant d'alegria, veiem el triomf, que se'n apropa a passos de gegant.

Una "relliscada", o la més petita "ensopagada", del Gimnàstic, bastaríen per a donar-nos definitivament la victòria del campionat, suposant, cosa molt natural, que en la segona volta, repetim les nostres passades actuacions, superant encara, els nostres esforços.

I ara, vegem els partits juguts, amb petits comentaris dels resultats obtinguts.

Fejocistes, 29.-P.-Esportiva, 21
Heus ací el primer partit jugat, i el més interessant.

Els de l'"Esportiva" acompanyats dels seus "istes", eren de temer, recordem el triomf del Gimnàstic per 13 a 10, i fou per això, que l'encontre fou voltat de rellevant interès.

La primera part fou igualadíssima. A la segona, hom vegé un domini intens dels nostres que sols devallà una mica a l'acabar-se l'encontre.

No obstant i ésser difícil, la victòria vingué a "caseta".

Apuntarem en els Fejocistes, la següent alineació:

Olivé, Bargalló, Esquerda (4), Ca-

bré (9) i Huguet (16), arbitrant amb encert i energia, Ros,

E. Trebal (A), 14.-Fejocistes, 18.

S'ens presentava l'encontre difícil, si tenim en compte el "forfait" d'Huguet.

Jugaren i marcaren: Olivé, Bargalló, Esquerda (8), Cabré (2) i Bernat (8).

Fejocistes, 50.-Nosaltres Sols!, 0.

L'onze de febrer, poguerem presenciar el partit que ens ha donat el resultat més important, numèricament parlant.

Fou el nostre quadre: Olivé, Fe-

lip (1), Esquerda (17), Cabré (6) i

Huguet (26).

JOEL.

PUNTUACIÓ

C. Gimnàstic	9	9	0	207	52	27
Fejocistes	9	8	0	225	88	25
P. Junior	9	7	0	2	139	84
P. Esportiva	8	5	0	3	112	83
E. Comerç A.	9	4	1	4	133	101
F. Treball A.	9	4	0	5	139	84
E. Comerç B.	9	2	0	7	60	145
E. Treball B.	8	1	1	6	45	132
N. Sols!	8	1	0	7	21	160
C. Tarraco	8	1	0	7	19	171

Fut-bo

TRES VICTORIES DELS AVANTGUARDISTES

Durant el finit mes de gener i l'actual de febrer el formidable "onze" del Grup "Casal Catequís", ha jugat tres encontres, obtenint tres idèntiques victòries.

Jugà, en primer lloc amb els Alumnes de les EE. CC., guanyant-los per 3 a 2, marcant els gols: Lobo, Joanel i Rosell, respectivament.

El dia 4 de l'actual jugà el "Casal C." contra el "F. C. Benèfic". Triomfaren també els nostres, per 3 gols a 2, marcats dos d'ells per Corbató i un per Menéndez.

Finalment, el dia 18, jugaren contra l'"Hèrcules F. C.". El triomf també fou dels Avantguardistes, per 5 a 2, obtinguts per Santiveri Fàbregas, Corbató i Villa.

S'han alineat en aquests encontres els següents companys: Telesforo a la porta; Malet i Bordas, a la defensa; Aleu, Menéndez II, Joanel, Villa i Balsells, a la mitja; Rosell, Santiveri, Corbató, Menéndez I, i Fàbregas a la davantera. Endavant, petits amics!

JOEL.

NOTICIARI FEJOCISTA

Grup "AUDAX"

REUNIO MENSUAL

Es celebrara el proper diumenge, dia 11, al matí, amb el següent ordre del dia:

Lectura i aprovació de l'acta de la reunió anterior.

Instrucció evangèlica, pel Reve-

rend Consiliari.

Compte de la marxa del Grup, activitats de la seva Directiva i exposició de mots d'ordre, pel president.

Commentari a l'article d'"El Matí" "L'acció catòlica com un deure", per Basili Bernat.

AL MORELL!

El passat diumenge, la secció dramàtica de l'A. P. C., anà al Morell, on posà en escena, amb admirable encert, "L'alegria de fer bé".

Prengueren part en la representació de l'alludida obra els companys del Grup Basili Bernat i Joan Bosch.

CERCLE D'ESTUDIS

Durant el mes de febrer, ha celebrat el Grup la reunió mensual del seu Cercle d'Estudis, seguint les normes donades pel "Butlletí de Dirigents".

Hi ha assistit un promig de vint membres.

SORTEIG

Per a front a les despeses no pas insignificants de les diades fejocistes que s'apropen, el Grup "Audax" prepara un sorteig d'obsequis a favor dels seus protectors.

Esperem de les personnes benestants voldran cooperar-hi, i si per endavant algú vol enviar-nos el nom, juntament amb algun obsequi, pot figurar-se quant li agrairem.

EXPOSICIO

El nostre amic i consoci en Lluís Saumells el dia 1 fins al 10 de març exposarà a l'Ateneu de Tarragona els seus primers treballs artístics.

Li augurem un felic èxit i prometrem ocuparnos-en en altra ocasió.

FEJOCISTES!

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants: Hilari, papa; Romà, abat i fundador, i Rufí i Teòfil, màrtirs.

Missa del dia

(I. B.)

DEJUNI SENSE ABSTINENCIA

Demà comença el mes de Sant Josep

Del Dimecres després de la II Dominicana.

Fèria simple.—Ornaments morats.

Estació litúrgica a Roma: Santa Cecilia.

Quasi tots els sants titulars de les esglésies on es celebren les misses estacionals del ritu romà, són dels que sofriren martiri i persecucions per la fe del Crist. I per això, en les misses de Quaresma sovint podem, en alguna manera, atribuir al màrtir de l'església estacional aquells textos que són anhelants i confiades pregàries, perquè el Senyor protegeixi els seus servents en el temps de la cruel prova. Així, avui podem considerar com fêtes per la verge i màrtir de l'església estacional, santa Cecilia, les súplices que formen els textos de la Missa, i que es canten dins la seva basílica del Transtíber, edificada damunt les ruïnes de la casa de son espòs, on sofri el glòrios martiri. I podem dir que és ella, condemnada a morir fins aquella sala de banys, actualment encara visible, la que suplica al Senyor que no l'abandoni, ni permeti que els seus enemics hagin de fer escarni d'ella. Santa Cecilia fou la capitana d'un glòrios estol de cristians i de màrtirs, entre els quals es destaquen particularment Valeri, més que espòs fill espiritual de la santa, i Tiburci, germà de Valeri i també convertit per la verge.

Missa per a demà

Del Dijous després de la II Dominicana.

Fèria simple.—Color morat.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de l'Hospital, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i d'un quart de quatre a les set de la tarda.

El dia primer comencen a l'església de les Gnes. de la Vella.

Cultes per avui

CATEDRAL.—Durant la missa de dotze es practica l'exercici del mes de Sant Josep.

Tarda, a dos quarts de set, exercicis per a dones i noies dirigits per els RR. PP. J. Calaf i F. Puig. Rosari, meditació, estació al Santíssim i conferència.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—Tots els dies a les set, missa.

SANT JOAN.—Misses a dos quarts de set, set, dos quarts de vuit, aquesta explicada i consideració, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a les sis, Rosari.

Catecisme tots els dies, a les sis, a la Sala Parroquial.

TRINITAT.—A dos quarts de set, missa explicada i consideració tota la setmana.

SANT FRANCESC.—A les vuit missa i mes de Sant Josep.

Tarda, a dos quarts de sis, Rosari i Via-Crucis.

HOSPITAL.—A les vuit missa d'Exposició i a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a un quart de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Misses a les set, dos quarts de vuit i vuit, tots els dies.

Tarda, ja les vuit, conferència quaresmal pel R. P. Antoni Maria de Barcelona. Tema "Les passions i el mal".

CARME.—Misses tots els dies de dos quarts de set a nou cada mitja hora.

SAGRAT COR.—Tots els dies a les nou missa de rogatives i lletanies dels Sants.

Tarda, a dos quarts de set, Rosari i Via-Crucis.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL.—Continuen celebrant-se tots els cultes amb el mateix ordre i hora del dia d'ahir.

SANT JOAN.—La missa de vuit, serà explicada i de consideració, com tots els dies, convinada amb els exercicis per a dones que se celebren a la Catedral.

Els demés cultes, com cada dia.

TRINITAT.—A les set, missa explicada i de consideració, convinada amb els exercicis que per a dones es celebren a la Catedral.

A les 2'00: "Cuando nada te debía", per Imperi Argentina.

A les 2'05: "La Posada del Caballito blanco", seleccions de fox i vals.

A les 2'15: "Aquellos ojos verdes", per E. Brito.

A les 2'20: "Marta", per E. Brito.

A les 2'25: "Tarambana", pericón.

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

SAGRAT COR.—A les nou missa de rogatives i lletanies dels Sants.

Tarda, a dos quarts de set, Exposició, Rosari, Hora Santa, benedicció i reserva.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Tots els dies del mes de març durant la missa de set, es resarà el mes de Sant Josep.

Tarda, a les vuit, conferència quaresmal per a homes pel R. P. Antoni Maria de Barcelona. Tema "Les passions i el bé".

GNES. TERCIARIES (Vetlla).—A les vuit missa d'Exposició i a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a un quart de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'ésser la joia dels vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidià.

PARA LAS MURALLAS

La Generalidad de Cataluña ha comunicado al Ayuntamiento, que se han destinado seis mil pesetas para las obras de consolidación de la parte de las murallas que amezaza ruina.

DE TURISMO

La compañía naviera "Italia", ha comunicado a la Oficina municipal de turismo, que en los itinerarios turísticos que verificarán sus vapores, figurará el puerto de Tarragona como puerto de escala.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per muntar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

TROBALLA

A Vigilància municipal donaran raó d'un moneder propi per a home, trobat a la via pública per Antoni Baena, que compté alguna quantitat.

INSTITUT NACIONAL DE SEGU-
NA ENSENYANÇA DE "MARTI
D'ARDENYA"

Per avui, a les set del vespre, es tindrà anunciatà la tercera de les conferències públiques que amb tant d'èxit ve desenvolupant el catedràtic de l'Institut "Marti d'Ardenya", senyor Darder.

El tema a tractar és "La música dels grans mestres Haydn, Mozart i Beethoven" amb la cooperació musical de la senyoreta Consol Güell.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8 al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

CONVOCATORIA

La sociedad de Maestros Peluqueros y Barberos de esta ciudad, convoca a todos los patronos establecidos en la misma, a la Asamblea general que se celebrará el próximo viernes, dia 2 de marzo, a las nueve y media de la noche en el Café de la Unión, Rambla Pablo Iglesias, 19, para tratar de asuntos de suma importancia, entre ellos la forma de conceder la semana de vacaciones a los obreros.

Se ruega la asistencia de socios y no socios. — La Directiva.

DE SOCIEDAD

Esta mañana, con motivo de cumplirse el noveno aniversario del fallecimiento de doña Pilar Homedes de Delor, se aplicarán en sufragio del alma de dicha señora las misas que en la parroquia de San Juan Bautista se celebrarán a las diez, diez y media y once.

Para Cervera han salido los señores Gramunt-Moragas.

De regreso del viaje de novios han estado en esta ciudad los señores Querol-Pedrol, saliendo ayer para Barcelona, donde fijan su residencia.

ESPACIOSO PISO 2º

para alquilar a 50 metros de la Rambla, espléndida vista al mar, sol durante todo el día, verdadero sanatorio.

Razón: Lauria, 13, 1º

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

L'Associació de Pares de Família d'aquesta ciutat, fa avinent a tots els pares tarragonins, que ha obert una matrícula gratuïta per a classe de pàrvols (nens i nenes).

Cal remarcar així mateix que l'ensenyament serà també gratuït. Per a la matrícula, dirigir-se tots els dies feiners al carrer d'Armanyà, 11, a "Acció Popular Catòlica", de sis a set de la tarda.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Altube Mendi", procedente de Palma, con carga general.

Salidas

Vapor español "Altube Mendi", con carga general para Barcelona.

Vapor belga "Lys", con carga general para Barcelona.

Vapor español "Arriluce", con carga de tránsito para Valencia.

Buques que quedan en puerto

Amarrados

Vapor español "Verge del Remei", en dique.

Vapor español "Antonio de Santistegui".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor inglés "Carpio".

Vapor español "Ciudad de Ibiza".

PARTE FETEOROLÓGICO DE
MADRID

Bajas presiones sobre Suiza; altas desde Islandia a Azores; probable mar gruesa en el Cantábrico, con vientos fuertes del Norte y agua ceros; algunos chubascos en el Mediterráneo; poniente en el Estrecho.

Conferencias telegráficas

EL PRESUPUESTO EXTRAORDI-
NARIO

Madrid, 27. — Según autorizada referencia, no está ultimado todavía, de una manera concreta, el plan del presupuesto extraordinario, pues aunque se trata de acudir principalmente al paro obrero y hacer frente a esa realidad nacional, se tiende a que las obras que se realicen sean siempre de utilidad pública y de rendimiento.

Se atiende principalmente a los problemas campesinos en forma que la mayor parte del plan tiene como finalidad el atender las zonas rurales.

Se aspira a que no quede un pueblo español que carezca de una vía de comunicación, carretera a camino vecinal.

Se atiende también al abastecimiento de agua de pequeñas poblaciones, problema éste de gran interés, pues muchos de nuestros pueblos carecen de este elemento y hay que remediar con la mayor urgencia esta lamentable deficiencia.

Se trata también de un plan de obras hidráulicas en general y de un plan orgánico de riqueza forestal para su ejecución dentro de un término de cinco años.

Igualmente se pretende destinar una cantidad importante con objeto de incrementar los servicios del crédito agrícola a largo plazo a los agricultores.

Otra de las cosas que se piensa llevar a cabo es la electrificación del campo para aprovechar la energía eléctrica en los riegos.

Se dará una atención preferente a la construcción de edificios públicos. En la actualidad el Estado tiene infinidad de edificios alquilados para sus servicios; y el dinero destinado a alquileres servirá para impulsar un plan de la construcción.

LO QUE HA DICHO EL SEÑOR
CAMBO

A primera hora de la tarde lle-

garon al Congreso los señores Cambó y Maura, conferenciando extensamente.

Al terminar la entrevista, los periodistas preguntaron al señor Cambó la certeza de los rumores que circularon sobre varias entrevistas celebradas, a las cuales se concedía gran importancia.

El señor Cambó respondió:

— No es exacto; no me he movido del hotel en toda la mañana.

Se le preguntó si pensaba entrevistarse con el señor Gil Robles.

— Seguramente la veré esta tarde aquí.

Otro informador le dijo que la entrevista que sostuvieron el viernes los señores Ventosa y Gil Robles se decía tuvo gran interés y que en ella se amitaba la solución del actual momento político.

— Pues una de dos — respondió — o la conversación no tuvo trascendencia o el señor Ventosa a mí no me ha dicho nada.

El periodista le inquirió: — ¿Entonces usted no cree posible que se produzcan acontecimientos políticos esta semana?

— Desde luego, creo deben producirse porque esta situación es insostenible. El Parlamento no funciona, no se hace labor parlamentaria positiva y la situación no se puede prolongar.

— De las conversaciones con el señor Lerroux se saca la impresión de que no ocurrirá nada, le dijo un periodista.

— Pues es lo peor que podía ocurrir — contestó el señor Cambó.

DEL HALLAZGO DE UNAS BOM-
BAS

El Parque de Artillería ha emitido informe sobre las bombas encontradas ayer durante el registro en el domicilio del detenido Federico Crespo. Dice que son tubos análogos a los empleados en el último movimiento revolucionario. Todos estaban cargados y tenían gran potencia.

Es el moment de contractar el segur contra
Incendi Robatori Saqueix Destrucció
MOTI I REVOLTA
Primes reduïdes

LA PREVISIO NACIONAL

FILIAL DE

LA CATALANA

Comissionat principal

S. Vallvé

St. Miquel, 21

Telèf. 558